

De electuariis siue antidotis solidis.

C A P. XXVII.

a 1. de anti-
dot.

Electuarium dictum videtur, quod ex electis & præstantioribus fieri soleat. Græci *αντιδοτα* appellarunt. Sunt autem Antidota, monente Galeno a, *Medicamenta, quæ intra corpus assumpta prauis effectibus medentur, & grauissimis casibus auxilio sunt;* ut quæ, sicut ait Celsus, recte quidem dantur colicis corporibus vel per ictus, vel vbi ex alto deciderunt, vel in viscerum, laterum, faucium, interiorumque partium doloribus, sed maxime aduersus venena, quæ vel per morsus, vel per cibos, vel per potiones nostris corporibus communicantur. Triplex autem eorum differentia à Galeno proponitur: Alia namque lethalium medicamentorum gratia offeruntur; Alia aduersus bestias, virus eiaculantes valent: Alia denique morbis ex prauo vitio contractis, opitulantur quæ rursus vel sunt solida, vel liquida: Liquida, vt confectiones aromaticæ, lenitiuæ, purgantes & opiatæ. De solidis sermo erit.

b lib. 7. c. 5.

c tetrab. 1.

serm. 3. cap.

100.

Electuarium seu antidotum solidum, quod vulgo confectionem solidam appellant, videntur Græci *βυκκέλατον* appellasse, buccellatum apud Æginetam b, & buccellam apud Aetium c verterunt.

Fuit autem Græcis medicamentum in panis formam concinnatum purgandi vim habens, vt apud Æginetam paratur ex scammonæ tostæ ℥j. piperis & seminis apii an. ℥j. fœniculi & anisi an. ℥i. mellis lb. i. quæ mediocriter tostæ asseruabatur & ℥i. pondere exhibebatur. At Aetius scammoneam cū iis, quæ vitium eius emendant, & cum fermento in cli-